ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 244 **Τιμᾶται λεπτὰ 10.** ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1882

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΞΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ 15—Ἐν ὅλαις ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Ἐγὼ ἂν ἤμουν βασιλεὺς, ἀγαπητή μου Μοῦσα,
εἰς τὴ βουλὴ τοῦ Ἔθνους μου ἰδοὺ πῶς θὰ 'μιλοῦσα:

—Τοὺς βουλευτὰς τοῦ ἔθνους μου τριγύρω μου κυττάζω
μὲ τόση εὐχαρίστησι καὶ ὄρεξι μεγάλη,
κι' ἐμπρὸς εἰς ὅλους φανερὰ μὲ δύναμι φωνάζω,
πῶς θέλω νἆμαι βασιλεὺς μὲ ἥσυχο κεφάλι.
Ἐγὼ ποτὲ δὲν ἀγαπῶ φωναῖς καὶ τρικυμία,
μ' ἀρέσει ὕπνος, καθισιὸ, χουζοῦρι κι' ἡσυχία.

—

—Φωνάζετε, μαλλώνετε, τραβᾶτε τὰ μαλλιά σας,
μὲ γρόθους καὶ μὲ μακτσουκιαῖς τὰ μοῦτρά σας βαρεῖτε,
ἀλλ' ὅμως σᾶς παρακαλῶ, γιὰ τὰ μαλλώματά σας
καὶ τὸν Μεγαλειότατο νὰ μὴν ἀνησυχῆτε.
Ἀφίνετέ με ἥσυχος νὰ κάθωμαι 'στὸ θρόνο,
κι' ἂν βγάλετε τὸ σβέρκο σας, ἐγὼ νὰ καμαρώνω.

—

—Ἁρπάζετε καὶ κλέβετε ὅ,τι βρεθῇ ἐμπρός σας,
φωλιαῖς ἂς γίνουν ποντικῶν τοῦ κράτους τὰ Ταμεῖα,
πουλήσετε τὸ ἔθνος σας, τὸ θρόνο, τὸ θεό σας,
ἀλλὰ ἐγὼ, παρακαλῶ, νὰ ἔχω ἡσυχία.
Νὰ μὴ μ' ἀνακατεύετε 'στὸ ἕνα καὶ 'στὸ ἄλλο,
καὶ γνῶσι 'στὸ κεφάλι σας δὲν θὰ 'μπορῶ νὰ βάλλω.

—

—Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους μου ἂς ἦναι ὅποιος θέλει,
ὑπογραφαῖς ἀμέτρηταις, ἂν θέλετε, σᾶς δίνω,
ἀλλὰ νὰ ἦμαι ἥσυχος, μόνο γι' αὐτὸ μὲ μέλλει,
καὶ τἄλλα πιὰ εἰς τοῦ θεοῦ τὴν πρόνοιαν τ' ἀφίνω.
Νομίζω χάρι, κύριοι, δὲν σᾶς ζητῶ μεγάλη,
ὀλίγο ὕπνο ἥσυχο παρακαλῶ καὶ πάλι.

—

—Μαλλώνετε μονάχοι σας, ἄλλ' ὄχι καὶ μὲ ξένους,
καὶ μὴ ζητᾶτε πόλεμο ποτέ σας μὲ γεινάτι,
γιατὶ ἀλλοιῶς μὰ τὸ θεὸ καὶ τὴν τιμὴ τοῦ γένους,
ἀφίνω καλοπέρασι καὶ Στέμμα καὶ Πελάτι.
Καὶ τότε, ὅποιος ἀπὸ σᾶς ἢ ἄλλος εἰμπορέσῃ,
ἂς ἀνεβῇ, ἂν ἀγαπᾷ, εἰς τὴ 'δική μου θέσι.

—

—Ποτὲ δὲν ἐπεθύμησα στρατοὺς, κανόνια, στόλους,
δὲν θέλω γιὰ τὸν πόλεμο τὸ ζεῦκί μου νὰ χάνω,
ἐπιθυμῶ αἱ σχέσεις μου μὲ ὅλαις καὶ μὲ ὅλους
νὰ ἦναι φιλικώταται ὡς ὅτου ν' ἀποθάνω.
Παρὰ νὰ ἔχω πόλεμο καὶ μάτι νὰ μὴ κλείνω,
ἀπάνω 'στὸ κρεββάτι μου καλλίτερα νὰ μείνω.

—

—Καθένας μὲ τὸ γοῦστό του.... Σεῖς θέτε κατακτήσεις,
πολέμους, δάφνας, τρόπαια καὶ φλογερὸ καμίνι,
ἀλλὰ ἐμένα γι' ἄρματα δὲν μ' ἔπλασε ἡ φύσις,
καὶ ὁ θεὸς μοῦ ἔγραψε νὰ ζήσω ἐν εἰρήνῃ.
Σεῖς γιὰ τὴ δόξα εἰμπορεῖ νὰ ἔχετε μανία,
ἀλλὰ ἐγὼ γιὰ δόξα μου ζητῶ τὴν ἡσυχία.

—

—Καὶ τώρα μία συμβουλὴ εἰς ὅλους σας θὰ δώσω,
ν' ἀφήσετε 'στὰ κουτουροῦ τὸ ἔθνος νὰ πηγαίνῃ
καὶ εἰς τὸ γλέντι ἔλθετε μαζί σας νὰ τὸ στρώσω,
ἂν θέτε νὰ περάσουμε ζωὴ χαριτωμένη.
Ἐκεῖνος εἶναι εὐτυχὴς καὶ πάντα κερδισμένος,
ποὺ μένει μ' ὅ,τι τοῦτυχε κατευχαριστημένος.

Souris.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ.

—

Οὐδέποτε ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς εἶχε γραφικώτερον χαρακτῆρα. Ἐκεῖ ὅπου μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ συναφθῶσιν ὄχι Βουλευτομαχίαι, ἀλλ' ἀληθεῖς ταυρομαχίαι· ἐκεῖ ὅπου ὁ λιχανὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Κουμουνδούρου θὰ βαρυκρούσῃ τὸν ἀντίχειρα τοῦ κ. Πετσάλη καὶ ὁ ῥοδοκόκκινος μύτος τοῦ κ. Σταμούλη θὰ ἀντικρούσῃ τὸ κηρόπηκτον ῥινίδιον τοῦ Γεωργίου Βούλγαρη· ἐκεῖ ὅπου θ' ἀνταλλαγῶσιν ὕβρεις ἀχθοφόρων Μανιατῶν καὶ θὰ μονομαχήσουν ἐκ τοῦ συστάδην Τρικοῦπος καὶ Κουμουνδοῦρος, οὐχὶ μέχρις πρώτου αἵματος τὴν φορὰν ταύτην, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ μέχρι θανάτου· ἐκεῖ ὅπου θὰ διαιρεθῶσιν οἱ ἡμίσεις πλέον ἑνὸς εἰς σωτῆρας τοῦ Ἔθνους καὶ θὰ ἐπιτάξωσιν αὐτοὶ εἰς ἑαυτοὺς στεφάνωμα εἰς τὸ Καπιτώλιον, οἱ δὲ ἄλλοι ἡμίσεις, μεῖον ἑνός, θὰ ἀνακηρυχθῶσι προδόται τοῦ Ἔθνους, διότι ἔλαβον τὴν Λάρισσαν χωρὶς τῆς Ἐλασσῶνος καὶ τὴν Ἄρταν χωρὶς τοῦ Μετσόβου, δὲν θὰ ἀρκέσῃ δὲ ὅλη ἡ πρωτότυπος λιθαροστρωσία τῶν ὁδῶν τῆς Πρωτευούσης ἵνα λιθοβοληθῶσιν ἐπαρκῶς· ἐκεῖ ὅπου ἡ μία πτέρυξ θὰ κατονομάσῃ τὴν ἄλλην πτέρυγα συνεργοὺς τοῦ Βελένδζα καὶ ἡ πτέρυξ ἥτις θὰ κοσμηθῇ διὰ τοῦ παρασήμου αὐτοῦ θὰ φρυάξῃ φρύαγμα λέοντος, ἱκανὸν νὰ καταῤῥίψῃ τὰς δύο κολόννας τοῦ βουλευτηρίου· ἐκεῖ ὅπου θὰ συγκρουσθῶσιν ὅλαι αἱ θεωρίαι καὶ ὅλαι αἱ μωρίαι καὶ θὰ ζητῇ ὁ εἷς περιτομὴν τῶν προνομιῶν τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ Σταμούλης θὰ λέγῃ ὅτι ἡ περιτομὴ εἶναι αἶσχος διὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ 21, τοὺς ἀποσείσαντας τὸν τουρκικὸν ζυγὸν καὶ δεχομένους τώρα τὸν νόμον τῆς ἀκροβυστίας, ἐνῷ ὁ Ἰακωβάτος θὰ ζητήσῃ ἐπέκτασιν τῆς περιτομῆς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλέως, ἐκεῖ ὅπου θὰ διαβλέπῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἐὰν ἐδωροδοκήθη ἢ ὄχι καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν ἐπιψήφισιν φοβερῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων· ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐπὶ τέλους ἠνοίγετο θέαμα ὅπερ οὐ μόνον ἤνοιγεν τὰς καρδίας, ἀλλὰ καὶ τὰ κομβία μερικῶν δεσποινοδεσποινίδων, περὶ ὧν θὰ εἴπωμεν κατωτέρω.

Δὲν ἦτο πλέον αἴθουσα Βουλευτηρίου· δὲν ἦτο ἀκόμη πλατεῖα Θεάτρου· ἦτο πραγματικὴ αἴθουσα Χοροῦ, δημοσίου ἐντὸς θεάτρου, ὡς ἐκείνη τοῦ Grand Opéra ἐν Παρισίοις· ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπερίμενες ν' ἀναπηδήσωσιν ἀκατάσχετοι καὶ ἁρπακτικαὶ μελῳδίαι βὰλς ἢ τετραχόρου ἀπὸ ἀοράτου τινος ὀρχήστρας· αἱ προσωπίδες μόνον ἔλειπαν,—διότι οἱ τοιοῦτοι χοροὶ συνήθως γίνονται μετημφιεσμένοι—ἀλλὰ μερικὰ πρόσωπα ἐξεπλήρουν ἄριστα χρέη προσωπείων, κἄτι νέα μάλιστα μοῦτρα, τὰ ὁποῖα ἐνόμιζες ὅτι εἶδες εἰς τὰς βιτρίνας τῶν μασκαροπωλείων τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου· ὅσον ἀπὸ μετεμφιεσμούς, ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀναμὶξ καὶ φύρδην μίγδην τόσα φράκα, μπουρνούζια, σαρίκια, φουστανέλλαι, τσαμπράζια, δζουμπέδες, ῥεδιγκόται, φέσια, στολαὶ οὐσσάρων, κράνη, στολαὶ στρατηγῶν, στολαὶ κλητήρων, περικεφαλαῖαι ναυτικῶν, χρυσᾶ τῶν διπλωματῶν, τοαλέται κυριῶν ποικιλόχρωμοι, ἑτεροσχημάτιστοι, καταλήγουσαι εἰς τόσα εἴδη καπέλλων, κοκάρδαι, σπαθιά, σπαθάκια, παράσημα, μύστακες τοῦ Στεφανίδου, σκελετοὶ Καραπάνου, ποῦδρες Σιβιτανίδου, καὶ λοιπά, καὶ λοιπά, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ χοροὶ τοῦ Grand Opéra πιστεύομεν ὅτι καθυστεροῦσι κατὰ τὴν ποικιλίαν τῆς *τοαλέτας*.

Εἴχομεν κατὰ γράμμα κατακλυσμὸν γυναικῶν. Ὁ Ζολᾶ θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς Βουλῆς ἐμύριζε *γυναικίλα*. Διατί τόση συῤῥοὴ ἀντιπροσώπων σου κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ ὡραίων, ὦ ἀθηναϊκὸν ὡραῖον φῦλον; Μήπως ἤλθατε ὡς γυναῖκες νὰ χειροκροτήσητε τὴν ἀληθῶς γυναικώδη πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως; ἀλλὰ δὲν ἤκουσα καμμιᾶς τὰ *παλαμάκια* νὰ ἐκφράσουν τοιοῦτο φρόνημα. Τοὐναντίον, ὁ Βασιλεὺς προεπέμφθη ἐν μέσῳ βαθείας, ὡς τὸ *καφφὲ* μερικῶν δεσποινῶν, σιωπῆς. Ἢ μήπως ἠθελήσατε διὰ τῆς πλημμύρας σας ν' ἀποδείξητε ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεγυναικώθη; Ἂν ἦναι ἀληθεῖς μερικοὶ ἥκιστα διπλωματικὸς θρίαμβοι τοῦ κ. Ῥάδοβιτς, τότε σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν εὐφυΐαν σας. Ἐπὶ τέλους ἡ προχθεσινὴ ἐπιδημία σας ἦτο εἶδός τι διαδηλώσεως ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἣν πρὸ καιροῦ τρεῖς τῶν ὁμοφύλων σας ἐν τῷ *Μὴ Χάνεσαι* διηρμήνευσαν διὰ φλογεροῦ ἄρθρου, ὅτι ὕστερον ἀπὸ τὸ ναυάγιον τῆς 30ῆς Μαρτίου οἱ μὲν ἄνδρες πρέπει νὰ ἀναλάβωσι τὰ ἔργα τῆς Κουζίνας καὶ τῆς Ἠλακάτης, αἱ δὲ γυναῖκες τὰ ἔργα τοῦ Βαλτινοῦ καὶ τοῦ Δεληγιάννη;

Μετὰ τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴν περιμένω ἀπάντησιν, ἀφοῦ εἶσθε τόσον πολλαὶ καὶ θὰ μοιρασθῆτε εἰς ὅσας γόβας, τόσας γλώσσας, ἀλλὰ νὰ προχωρήσω εἰς τὴν ταπεινὴν ἐργασίαν πιστοῦ χρονογράφου.

Θὰ τὸ πιστεύσετε, ἀγαθοὶ ἐπαρχιῶται, ἄνδρες Πατρινοὶ καὶ γυναῖκες Συριαναί, ὅτι αἱ Ἀθηναῖαί μας πιστῶς κατὰ γράμμα ἐκάλυψαν ὅλα τὰ θεωρεῖα πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς, ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν, ἀφοῦ ἤκουα τὴν στωμυλίαν των καὶ ὄπισθέν μου ἀκόμη ἐν τῷ πτωχῷ δημοσιογραφικῷ θεωρείῳ, ἀφοῦ κατέλαβον τὰ ἄξεστα θεωρεῖα τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἐπλημμύρισαν μέχρι τῆς αἰθούσης τοῦ βουλευτηρίου, ἀπαράλλακτα ὡς ὑγρὸν ὅπερ ἐκχειλίζει ἐκ τῶν χειλέων ποτηρίου, ὡς ἀφρὸς κτυπημένου αὐγοῦ πλημμυροῦντος τὰς παρειὰς κυμβίου σοκολάτας, ὡς κῦμα ὅπερ ἁπλόνεται ἐπὶ τῆς ἄμμου παραλίας, ὡς ἀερῶδες σύννεφον ὅπερ ἐπὶ καιρὸν αἰωρεῖται καὶ κατόπιν καλύπτει τὰ πλευρὰ τοῦ Ὑμηττοῦ ἢ τῆς Πάρνηθος, ὡς βῶλοι ἐπὶ τέλους ἐμψύχου χιόνος ὑπὸ τῆς θέρμης τοῦ βαλλισμοῦ καὶ τῆς πιέσεως τοῦ κορσὲ ἐπιδεικνύοντες κἄποτε διαθέσεις ἐκχειλίσματος, ὡς . . . . πλὴν ὄχι, ἀράζω ἐπὶ τῆς τελευταίας εἰκόνος, πρῶτον διότι μοῦ ἀρέσει ν' ἀράζω ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπειτα δὲν ξεύρω ἕως ποῦ δύναμαι νὰ προχωρήσω.

Τὸ σύνθημα τὸ ἔδωσαν δύο μελανείμονες, ἡ μία μὲ πρόσωπον μικροῦ ἀγγελουδίου, λευκὸν ὡς πορσελάνη τῆς Σαξωνίας, ἡ ἄλλη μὲ ὀφθαλμοὺς Διαβόλου, μὲ ὀφθαλμοὺς ἐνόπλους, ὡς ἔλεγον διὰ τὰς γυναῖκας τοῦ ιη. αἰῶνος, ἀμφότεροι μαγνῆται οἵτινες, ἐὰν ἦσαν Βουλευταί, βεβαίως θὰ ἔῤῥιπτον τοὺς δύο ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων . . . εἰς τὰς ἀγκάλας των ἢ καὶ εἰς τοὺς πόδας των.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἀνελογίσθην τὴν καλλιτεχνικὴν μονομανίαν τοῦ υἱοῦ Δυμᾶ, ζητοῦντος διὰ τοῦ δραματικοῦ του λόγου καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Τότε θὰ ἐσχηματίζοντο ἀληθεῖς ἡρωϊκοὶ χαρακτῆρες. Θὰ ἐχρειάζετο δύναμις δὲν ξεύρω πόσων ἵππων,—ὄχι, ἀδικῶ τοὺς ἵππους, τοὺς θυμοειδεῖς—δύναμις λοιπὸν θὰ ἐχρειάζετο πολλῶν ἡμιόνων, διὰ νὰ ἀντιταχθῇ τις εἰς τὸ γλαφυρὸν μειδίαμα μιᾶς τῶν δύο

δαιμόνων, τὸ ὁποῖον περιβάλλουσιν, ὡς εἰς εἰκόνας πολλάκις δύο ἄγγελοι ἐν στέμμα, ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς δύο ἀσύλληπτοι μορφασμοί. Καὶ ὡς νὰ ἀπέδιδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι καὶ αἱ ῥαφαηλείου βρέφους παρειαί της καὶ τὸ σύμπλεγμα ἐπὶ τέλους τοῦ μειδιάματος μετὰ τῶν δύο χαριτωμένων ἔνθεν κἀκεῖθεν μορφασμῶν, μεθυστικὴν ὀσμὴν ἢ ῥόφημα ναρκωτικόν, ἡ φαντασία μου στροβιλίζει παράφρων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μου, ὅστις ἄρχεται βλέπων περίεργον ὅραμα, Βουλὴν μὲ Βουλευτὰς ἄνδρας ἀναμὶξ καὶ γυναῖκας, μίαν συνεδρίασιν θορυβώδη, καθ' ἣν πρόκειται νὰ παραπεμφθῇ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον ἔξοχον μέλος τοῦ κοινοβουλίου ὡς συνεργὸς ἐγκληματικῶν συστάσεων, κηδεμονεῦσαν αὐτὰς ἐκ τῆς δημοσίας θέσεώς του καὶ μετασχὼν ἐν μερίδι λέοντος τῶν ἀθεμίτων ὠφελειῶν των. Ὁ ἐν λόγῳ ἰσχυρὸς βουλευτὴς κατώρθωσε νὰ συμπήξῃ ἰσχυρὰν μερίδα ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ μεταπεισθῇ εἷς ἀνεξάρτητος βουλευτής, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἱκανὰς ψήφους, ἀρκετὰς διὰ νὰ σταλῇ ὁ καταχραστὴς εἰς τὸν Μεδρεσέ· εἶναι ἐπὶ τοῦ βήματος γαλήνιος, ἀλλ' ἀδιάλλακτος· ἔχει τὸ χαρτοφυλάκιόν του πλῆρες δικαστικῶν ἐγγράφων· τὸν ἀκούω ἐκτυλίσσοντα ξηρὰ ξηρὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα νομίζεις ἀποτελοῦσι μίαν ἀγχόνην, ἐφ' ὧν προσκαλεῖ τὸν ἔνοχον νὰ κρεμασθῇ· ἐτελείωσε τὸ ἀποδεικτικὸν μέρος τῆς ἀγορεύσεώς του· θερμαίνεται· τὸ παράστημά του διπλασιάζεται· ἡ φωνή του λαμβάνει τόνον πανηγυρικὸν ἱερέως τῆς Ἴσιδος· εἶναι ἀμείλικτος· κτυπᾷ, καὶ ἕκαστον τοῦ λόγου του κτύπημα κατέρχεται βαρὺ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐνόχου· παράδοξος ῥήτωρ! ζητεῖ δι' ὑπερφυσικῆς πράγματι εὐγλωττίας νὰ συγκινήσῃ αὐτὸν τὸν ἔνοχον τόσον, νὰ λύσῃ ὅλον τὸ νευρικὸν σύστημά του, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὁμολογήσῃ τὸ ἔγκλημά του· ὁ ἔνοχος εἶναι λευκὸς ἐξ ὠχρότητος· τὸ αἷμά του ἐξ αἰδοῦς νομίζεις ὅτι ἐπῆξεν εἰς τὰς φλέβας του· ἐὰν δὲν παραλύσῃ ἡ γλῶσσα τοῦ ῥήτορος, τὸ στρατήγημα θὰ ἐπιτύχῃ ἢ ὁ ἔνοχος θὰ μείνῃ λειπόθυμος· τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ οἱ φίλοι του σπρώχνουσι τὴν ὡραιοτέραν τοῦ κόμματος καὶ προσέρχεται ἀφελῶς, ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ βήματος· οἱ ὀφθαλμοί του, ὀφθαλμοὶ σκοτεινοί, φωτίζοντες ὅλον τὸ πρόσωπον, ὀφθαλμοὶ ἐγκλείοντες κόλασιν ὁμοῦ καὶ παράδεισον, συλλέγουσιν ὅλον τὸ μειδίαμα ἀπὸ τῶν χειλέων καὶ ζητοῦν νὰ σαγηνεύσουν τὴν γλῶσσαν τοῦ ῥήτορος· ὁ ῥήτωρ ἀντέχει· αἴφνης ἀπὸ τοῦ ἐπιστηθίου ἀφαιροῦνται δύο τρία κομβία, τοποθετεῖται λευκὸν μυροβόλον μανδύλιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἄκρα προτείνεται ἔξω ὡς λόγχη ἐρωτική, ὑπὸ δὲ τὰς κομβότρυπας διαφαίνεται τὸ λοιπόν του σῶμα λευκὸν ὡς αἴσθημα βρέφους καὶ ἀγνοεῖς τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ λευκάζον, ἂν ἔχῃ ζωήν, ἂν εἶναι ἄψυχον, ἂν εἶναι ὕφασμα· οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ῥήτορος πίπτουν ἐκεῖ καὶ μία περίοδος τοῦ λόγου του—ἡ φλογερωτέρα πασῶν—διακόπτεται· τρομάζω καὶ ἐξυπνῶ ἐκ τῆς ῥέμβης μου. Τίποτε ἐξ ὅλων αὐτῶν! οὔτε συνεδρίασις, οὔτε εἰδικὸν δικαστήριον, ἀλλ' ὁ Φωκίδος ψάλλων τὸν ἁγιασμόν. Μόνον οἱ δύο ὀφθαλμοὶ εἶναι εἰς τὸν τόπον των, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ μανδηλίου, τὴν ὁποίαν μεθύσασα ἡ φαντασία μου εἶδε, καὶ αὐτὴ ζωντανὴ κάτωθεν τῶν διόπτρων μου, προκλητικὴ ὡς εἰκὼν τοῦ κύκνου συγκοιμωμένου μὲ τὴν Λήδαν γυμνὴν τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου.

*

Ἂν εἶναι δυνατὸν αὐτὴ ἡ εἰκὼν νὰ ἐπαναλαμβάνηται καθ' ἑκάστην ἔναρξιν νέας Βουλῆς, χάνω ὅλα μου τὰ δημοκρατικὰ φρονήματα, γίνομαι βασιλικώτατος καὶ ζητῶ διάλυσιν Βουλῆς καθ' ἑκάστην διμηνίαν.

*

Παρ' ἐμοὶ εἷς ἀστεῖος σκέπτεται φαίνεται καὶ αὐτὸς τὸ περὶ ἐκλογῆς γυναικῶν Βουλευτῶν καὶ ἐπισφραγίζει τὰς σκέψεις του μὲ τὸν ἑξῆς συλλογισμόν:

— Καὶ ἂν καμμιὰ ἀπὸ τῆς Βουλευτίναις μείνῃ ἔγκυος καὶ ἐπιθυμήσῃ ὑπουργεῖον, ποιὸς θὰ τῆς τὸ ἀρνηθῇ;

*

Ἀναφαίνεται ἡ Βασίλισσα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ηὐτρεπισμένον θεωρεῖόν της, χαριέστατα, δὲν λαμβάνει θέσιν ἐπὶ τοῦ ἐν μέσῳ χρυσοῦ θρόνου, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ, ἐπισκοπεῖ διὰ τῆς διόπτρας της τὸ πρὸ αὐτῆς θέαμα καὶ ἔπειτα συνομιλεῖ μετὰ τοῦ κ. Λύδερς καὶ τῆς Κυρίας τῆς Τιμῆς, ἀλλὰ . . . . πρώτην φορὰν δὲν εἶναι ἡ λευκὴ ξανθὴ καλλονὴ τῶν παρατάξεων καὶ τῶν χορῶν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐκλείπουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι· σήμερον ἀπέχει ἀπὸ τῆς καλλονῆς, ὅσον ἡ αἴθουσα τοῦ βουλευτηρίου ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν ἀνακτόρων.

Οἱ ὀφθαλμοί μου κυριεύοντες τὸν κάτωθέν μου μελανείμονα δαίμονα—διότι ὁμιλοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί μου—κρυφολέγουν:

— Ἡ Βασίλισσα εἶναι κάτω, δὲν εἶναι ἐπάνω.

*

Ὁ γέρω Καλλιφορνᾶς διεξήγαγε ῥωμαντικώτατα τὴν πρεσβυτικήν του προεδρείαν. Εἶναι καὶ πάλιν ὁ πρωτοπρεσβύτερος μεταξὺ τόσων πρεσβυτέρων μὲ καλυμμαύχιον. Σημεῖον καιροῦ. Δὲν προεδρεύει μόνον Βουλευτὴς ἀντιπολιτευόμενος, ἀλλὰ καὶ ἡ φέσα τοῦ κ. Καλλιφρονᾶ κύπτουσα μίαν στιγμὴν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς μιᾶς ὀκᾶς φοῦντας λαμβάνει σχῆμα φρυγίου πίλου. Ἡ ἐπανάστασις, ἡ ἐρυθρὰ μάλιστα ἐπανάστασις, προεδρεύει τῆς κεφαλῆς τοῦ προέδρου. Ἁμαρτωλοί, ποῦ φύγετε; Ὄχι πλέον οἱ Κουμουνδοῦροι, ἀλλὰ οἱ Κουμουνδοῦροι τῶν Κουμουνδούρων. Καὶ ἄλλο ἀκόμα σημεῖον: Λησμονεῖται ὁ ἐρυθρόλευκος γέρων—ἀποτελῶν δι' ὅλης τῆς ἐνδυμασίας του εἶδος σημαίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐρυθρᾶς, ἐὰν δὲν λάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ λευκῆς ὡς ἡμέρου περιστερᾶς, ἐὰν τὴν λάβῃ—καὶ νομίζων τὸν Βασιλικὸν θρόνον τὴν τακτικὴν καὶ σήμερον ἕδραν του, σηκόνει τὴν φουστανέλλαν του ἵνα καθήσῃ, ὅταν δύο χεῖρες κεντρόφυγες λαβοῦσαι αὐτὸν τῆς λευκῆς του τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος θέσιν. Ἐὰν ἐλάμβανε τὴν θέσιν τοῦ θρόνου καὶ ἡ Βουλὴ τὸν ἠνείχετο, ἡ δημοκρατία ἀμέσως ἐκηρύσσετο, καὶ ἐγώ, Κυρίαι καὶ Κύριοι, ἤμην ἂν τώρα, ἀντὶ δημοσιογράφου, μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως.

Ἐν οἰκογενειακῇ κουβέντα λύεται τὸ περὶ γραμματέων ζήτημα. Ὁ κ. Ζυγομαλᾶς καὶ ὁ κ. Γεωργαντᾶς δὲν ξεύρω ποίους λόγους εἶχον νὰ φανῶσιν ὡς κάλυκες νεότητος· κατέλαβον ἐπομένως τὰς θέσεις μὲ ἀπόφασιν ἢ αὐτὰς ἢ ἐπ' αὐτῶν· ἔστρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸ γυναικεῖον ἡμικύκλιον καὶ ἐξήγησα τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασίν των. Ὁ Μισυρλῆς μας, ὁ Νῖκός μας, ὁ παχουλός μας, ὁ ἀδιαμφισβητήτως νεώτερος, ὑπεχώρησε κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς δοξομανεῖς . . . ἕως ὅτου ὁ δίκαιος πρόεδρος τὸν ἐπανέφερεν εἰς τὴν θέσιν του, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸν κ. Παπασταθόπουλον καὶ μετ' αὐτοῦ ἀκόμα καὶ τὸν κύριον

Μάνδαλον, τὸν ὁποῖον σᾶς συνιστῶ ὡς χαριέστατον νέον, πρόθυμον εἰς ὅλα, φιλιώτατα διακείμενον μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, δυνάμενον νὰ σημειώνῃ πρακτικὰ, νὰ σᾶς προσφέρῃ καπνὸν, καφὲν, ἀκόμα καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐναντίον τοῦ κ. Σιβιτανίδου, διότι ἐδηλώθη τρικουπικός.

*

Οἱ δύο Τοῦρκοι βουλευταὶ ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς περιεργείας. Ὁ εἷς σαρικοφόρος· ὁ ἄλλος μὲ τὸ φέσι του· ἀμφότεροι εὐτραφεῖς, καλοκαμωμένοι, καθαροὶ τὴν ἀναβολὴν, ἥμεροι τὴν φυσιογνωμίαν, μ' ἕνα λόγον *ἀφευτάθρωποι*. Καθὰ ἠκούσαμεν ἀπὸ ἄλλους ἐκ Θεσσαλίας συνελθόντας τῶν, εἶναι πλουσιώτατοι κτηματίαι, νοημονέστατοι, ὀμιλοῦσι κάλλιστα τὴν ἑλληνικὴν, εἰς τὴν πολιτικὴν κουβένταν ἐπιφυλακτικώτατοι, ἐπεσκέφθησαν καὶ τοὺς δύο ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, μόνον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τρίτου Κόμματος δὲν μετέβησαν, ἵνα μὴ παρερμηνευθῇ τὸ διάβημά των· εἶπον μόνον ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶναι νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοθρήσκων ἐκλογέων των. Τοὺς μὴ ὁμοθρήσκους ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς προστατεύσῃ ὁ κ. Ἰσχόμαχος, ὅστις καὶ ἔλαβε θέσιν, αὐτὸς καὶ τὸ ὑπογενειόν του, ἐν μέσῳ τῶν δύο, ἀποτελῶν ἀρειμανίαν ἐξαίρεσιν μεταξὺ δύο ἡμερωτάτων κανόνων. Ὁ μὲ τὸ σαρίκιον,—καὶ ἐδῶ μοῦ ἔρχεται ἡ ἀπορία πῶς ἀφοῦ εἶναι κληρικὸς ἐξελέγη Βουλευτὴς, ἐνῷ τὸ σύνταγμά μας ἐμποδίζει τὴν ἐκλογὴν παπάδων—ἔχει τὸ βλέμμα πονηρότατον· ἐνῷ ὁ ἄλλος εἶναι ὄντως καλοκάγαθος, ἀληθὴς Τοῦρκος τῆς σχολῆς τοῦ Ἐπικούρου, τοῦ πιλαφίου καὶ τῶν Οὐρῆ.

Ἰδών τις αὐτοὺς τόσον σεμνοὺς, τόσον ἀξιοπρεπεῖς, καὶ παρατηρήσας γύρω του λέγει :

— Αὐτοὶ τοὐλάχιστον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ κλέβουν.

*

Βλέπω τὸν κ. Λεβίδην προστριβόμενον εἰς τὴν ρεδιγκόταν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ὁ πτωχὸς! τόσην ἔχει δοξομέθην, ὥστε πιστεύει ἀκόμα ὅτι εἶναι ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἐκλαμβάνει τὴν ρεδιγκόταν τοῦ κ. Τρικούπη ὡς τοιχοκόλλησιν, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκουν οἱ ἐκλογεῖς ὅτι εἶναι ἀντιπολιτευόμενος. Βλέπω τὸν κ. Τσιβανόπουλον καὶ νομίζω ὅτι ἀκούω τὴν φωνὴν Ἑβραίου ὁδεμπόρου: ἀμερικάνικο πανὶ, φαρδὺ καλὸ πανί· βλέπω τὸν κ. Καραπάνον καὶ ὀπισθοδρομῶν τοῖα βήματα ὀπίσω, ἐρωτῶ ἄνθρωπος εἶνε ἢ σκιά· ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζετε, ἰδέτε τὴν ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ Καζαμίου εἰκόνα τοῦ Χάρωνος καὶ ἔχετε τὸν Καραπάνον· ὄχι, δὲν εἶναι οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε Χάρων· εἶναι μία γραμμὴ ἱπποσιδηροδρόμου, καταδικασθεὶς εἰς τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν ὑπὸ τῶν δακρύων τόσων θυμάτων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑταιρίας τοῦ τότε *ἐφένδη* καὶ τώρα ἀντιπροσώπου τοῦ Ἔθνους! Ὦ! σαρίκιον! πόσον τιμιώτερον κάθησαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Σερὲρ ἐφένδη! Βλέπω τὸν Παπασταθόπουλον καὶ ἐνθυμοῦμαι τὴν ἐν τῷ **Μὴ Χάνεσαι** συνεδρίασιν ὑπὸ ὀθωμανοῦ Προέδρου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ τσιμπουκιοῦ. Βλέπω τὸν Βαλέττον ὅτι ἀστράπτει καὶ παρ' αὐτῷ τὸν Ψύλλαν, ὅστις διόλου δὲν ἀστράπτει· βλέπω τὸν Σιβιτανίδην παραφουσκωμένον καὶ ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει ἐθνικὴν . . . κοιλίαν· βλέπω τὸν Δεληγιάννην καθήμενον ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἐτελείόναν αἱ γυναῖκες καὶ λέγω ὅτι θὰ εἶναι τὸ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου φύλου ὅριον· καὶ ἀμέσως ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸν περὶ ὁρίων ἀγῶνά του ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου. Βλέπω τὸν Ζυγομαλᾶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἁγιασμοῦ λαβόντα θέσιν ἔμπροσθεν τοῦ Ἁγίου Φωκίδος ὡσεὶ ἔμελλε νὰ χειροτονηθῇ διάκονος. Βλέπω τὸν μικρόν μας Γῶγο (τὸν Βούλγαρην) ὄπισθεν τοῦ Ἁγίου Φωκίδος, σταυροκοπούμενον ἀενάως διὰ νὰ δείξῃ τὴν ὑπεροχήν του εἰς τὸ σταύρωμα. Βλέπω τὸν κ. Ῥάδοβιτς ἐν τῷ θεωρείῳ τῶν διπλωματῶν καὶ ἀνακαλύπτω πρὸς μέγα μου σκάνδαλον ὅτι ἀπὸ *προφίλ* ὁμοιάζει τὸν κ. Πόγγην· ἀνιχνεύω τὸ θεωρεῖον αὐτὸ καλλίτερα καὶ τὸ εὑρίσκω ἀπαράλλακτον μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας· ὁ Ἄγγλος Γραμματιδεὺς διὰ τὸ ὕψος του εἶναι καμηλοπάρδαλις. Βλέπω τὸν Φιλάρετόν μας μὲ μειδιῶντας ὀφθαλμοὺς, παρειὰς, χεῖλη, τὸν μόνον δημοκρατικόν μας ἐκεῖ μέσα καὶ λέγω νὰ ἦτο τοὐλάχιστον λέων, νὰ ἔλεγεν ἡ Δημοκρατία· ἕναν, ἀλλὰ λέοντα· εἰς μίαν γωνίαν ἀνακαλύπτω τὸν ἀληθῆ λέοντα τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχὴν Χοϊδᾶν, ἀλλὰ μὴ Βουλευτήν. Κουρκζόνται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ δὲν βλέπω πλέον τίποτε.

*

— Κύριοι Βουλευταὶ ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται!

Οὐδέποτε ἡ φωνὴ τοῦ Μάνθου ἐξήλθε διαυγεστέρα, μᾶλλον κρυσταλλόηχος! Καὶ πῶς ὄχι; Θὰ προείλειρε τὸν λαφυγγά του, ἀφ' ἧς ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε τὸ Διάταγμα τῆς Διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἔκτοτε, τὸ ὄνειρον τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν του θὰ ἦτο ἡ προσφώνησις αὐτή. Ποσάκις θὰ τὴν εἶπε καθ' ὕπνον, τόσον βροντωδῶς, ὥστε ἐξύπνησεν!

Καὶ πραγματικῶς εἰσέρχεται ὁ Βασιλεύς. Οὐδέποτε τὸν εἶδα χαριέστερον· ὡς ὁ ἐρασθεὶς ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν κέθουσαν, ὅπου ἔχει πεποίθησιν ὅτι θὰ συναντήσῃ τὴν ἰδικήν του, περιβάλλεται ἀνέκφραστον φίλτρον καὶ μειδίαμα, οὕτω καὶ ὁ Βασιλεὺς ὡς νὰ προῃσθάνετο ὅτι κάτι θὰ συναντήσῃ εἰς τὴν ψυχρὰν δι' αὐτὸν ὁμήγυριν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων ἀδελφῶν ἤσπαπτεν ἐκ καλλονῆς καὶ ἱλαρότητος· ἐνόμιζες ὅτι τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς ἐκείνῃ ἐξήρχετο ὄχι τὸ πρωΐ, ἀλλὰ μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις ἐκ τῆς χοροκιθούσης τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ὅπου τόσην ἀνέπτυξε ῥαδινότητα, εὐθυμίαν καὶ μέθυ, εἰς τετραχόρους, εἰς βάλς, εἰς ἐγκύκλους Ἐγαιρέτισε δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, ἐπάνω, κάτω, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ του τὸ χαρτίον ἔρρηξε τὴν πάντοτε εἰς τὰ ὦτά μου τραγικοκωμικῶς ἠχοῦσαν διὰ τὸ ἀσυνείθιστον τῆς προφορᾶς προσφώνησιν : Κύριοι Βουλευταί, τὸ ὁποῖον μόνον μὲ νότας βαγνερικῆς ὀρχήστρας ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῇ. Καὶ ἠκολούθησεν ἀπαγγελία τοῦ κουμουνδουρικοῦ ἔργου, καὶ διέρευγον τὴν ἀπαγγελίαν μερικαὶ ἀκτῖνες Λεκατσᾶ, ὡς τὸ *εὐτυχὲς γεγονὸς* καὶ κάτι ἄλλα.

Θόρυβος μέγας τῶν ἀνωτέρων θεωρείων συνώδευε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου. Τρὶς ὁ Βασιλεὺς ἀνένηψε πρὸς τὰ θορυβοῦντα θεωρεῖα ἵνα τοῖς ἐπιβάλῃ σιγὴν διὰ νεύματος, ἀλλ' ὁ θόρυβος τοὐναντίον ἐπετείνετο. Μανθάνομεν ὅτι ἀστεῖοί τινες ἵνα διαψεύσωσι τὸν φίλον Καμπούρογλουν γράφοντα τὸ πρωΐ προφητικώτατα ἐν τῷ φύλλῳ του : «Σιγή. Μόνος ἀκούεται ὁ βασιλεὺς ἀπαγγέλλων τὸν βασιλικὸν λόγον, ἐν μεγίστῃ προσοχῇ πάντων ἀκροωμένων» ἔκαμνον ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον. Ἡ σιγὴ καὶ ἡ προσοχὴ ἐπανῆλθον, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρει! Τί σιγή, ἀντὶ τῶν εἰθισμένων χειροκροτημάτων! Φανταστῆτε νὰ πυροβοληθῆτε μὲ ὅπλον Γκρᾶ καὶ νὰ μὴ ἀκούετε κρότον, νὰ πίπτητε ἀπὸ ὑψηλοῦ ἱστοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἡ πτῶσις αὐτὴ οὐδένα παφλασμὸν νὰ προμέμπῃ, νὰ σχίζουν οἱ τροχοὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα κανένα στεναγμὸν νὰ μὴν ἀφίνῃ, νὰ παίζητε ἐπὶ τέλους κλειδοκύμβαλον καὶ νὰ μὴν ἀκούετε οὐδὲ νόταν. Τοιαύτην φαντάζομαι ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸν Βασιλέα ἡ σιγὴ τοῦ ἀκροατηρίου μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου του.

Ἴσως διὰ τοῦτο δίδων ὁ Βασιλεὺς τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, μειδιῶν τῷ εἶπε :

— Κύτταξε νὰ μὴν τὸν χάσῃς!

Ὡς νὰ τῷ ἔλεγε :

— Νὰ τὸν χαίρεσαι τὸν λόγον σου!

Ἀλλ' ἴσως καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὁ κ. Ῥάλλης φωνὴν ἐξέπεμψεν ἀνδρικὴν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου :

— Ἄμ γιὰ τὸν Βελένδζα τίποτα ;

Καὶ ἡ *Στοὰ* ἠρώτα τὸ πρωΐ :

— Ἄμ γιὰ τὴ Διάλυσι τῆς Βουλῆς τίποτε ;

Καὶ ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τώρα :

— Ἄμ γιὰ μᾶς ποῦ θέλομεν δημοκρατίαν καὶ δὲν θέλομεν βασιλεία, τίποτε ;

Καὶ μὲ τὰ ὡραῖα αὐτὰ τίποτε, ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται, σᾶς παρουσιάζω τὴν κομψὴν ὑπογραφήν μου.

Καλιβάν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Δι' *ἀδρᾶς* δαπάνης κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν τὰς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεις τῆς τε συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες ἐπὶ λέξιν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἀπάντησις συμπολιτεύσεως.

Μεγαλειότατε!

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν βασιλέα των, χαίρουσι δ' ἰδίως, ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν συντελεσθέντος κολοσσαίου ἐθνικοῦ γεγονότος, Σὲ περιεσοίχισαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νέων Ἐπαρχιῶν, αἵτινες, ἐλευθερωθεῖσαι, ἐκόλλησαν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὡς θυγατέρες.

Τοὺς λόγους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος, περὶ ὧν οὐδεὶς λόγος πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ οἵτινες ὑπηγόρευσαν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις νὰ τροποποιήσωσι τὰ ἐν Βερολίνῳ ἀποφασισθέντα, τοὺς γινώσκομεν ὅσον οὐδ' Ἡμεῖς, Μεγαλειότατε.

Κάλλιστα ἔπραξε ἡ κυβέρνησίς Σου δεχθεῖσα τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων, καθόσον ἡ κυβέρνησίς Σου, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν θέλησιν τῆς αὐλῆς, ἀπεδέξατο τὴν νέαν ταύτην ἀπόφασιν.

Ἡ Ἑλλὰς πράγματι εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν ἀναίμακτον κατάληψιν καὶ διότι γνωρίζουσαι τὰς δυνάμεις μας, δὲν περιώρισαν ἔτι μᾶλλον τὰς παραχωρηθείσας χώρας.

Τὰς ὑρισταμένας ἔτι δυσχερείας ἡ κυβέρνησίς Σου, τῇ συμπράξει τῆς Βουλῆς, θὰ τὰς διορθώσῃ, ὡς *ἐδιώρθωσε* καὶ τὸ ὅλον μεθοριακὸν ζήτημα.

Τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς Σου μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν νέων ἐπαρχιῶν εἶνε καλῶς γινόμενα, δίκαιος δ' ἐπὶ τούτῳ πρέπει ν' ἀπονεμηθῇ ἔπαινος εἰς τὴν ὄνιον ὑπομονὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Χαίρομεν μαθόντες τὰς μετὰ τῶν ξένων φιλικὰς σχέσεις Σου.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας θὰ οἰκονομηθοῦν καὶ αὐτὰ, καὶ ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι ἡ ἰσορροπία τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἐπέλθῃ διὰ νέων δανείων.

Ἄσμενος ἤκουσεν ἡ βουλὴ ὅτι μελετᾶται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς Σου νέα ἐπιστρατεία καὶ νέα ναυτικὴ σύνταξις τῆς χώρας, οἱ δ' ἀντιπρόσωποι θέλουσι χορηγήσει τὴν συνδρομήν αὐτῶν προθύμως διὰ τὰς μελετωμένας νέας φασαρίας.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ θέλει παρέξει τὴν συνδρομήν της καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐσιωδῶν μέτρων, τῶν στενῶς συνδεομένων μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς κυβερνήσεώς του, καὶ πρωτίστως εἰς τὰ περὶ προσόντων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ ἀβελτέρως συλλαμβάνωνται, ὅταν κλέπτωσι τὸν δημόσιον πλοῦτον.

Δεόμεθα τῷ Ὑψίστῳ νὰ Σᾶς ῥωτίζῃ εἰς τὸ καλὸν καὶ μᾶς φέρῃ ὅλους εἰς θεογνωσίαν.

(Ἕπεται ἡ ἀπάντησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

Παληάνθρωπος.

ΦΡΟΥ – ΦΡΟΥ

Ἀπὸ προχὲς τὸ πρωΐ ἐβόουν τὰ ὄργανα τοῦ κ. Τρικούπη : *Ἐδηλώθησαν* τόσοι Βουλευταί. Μᾶς ἀρέσει πολὺ ἡ λέξις διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν προσωπικῶν κομμάτων. Ἐν Ἑλλάδι δηλόνονται μόνον οἱ ἀροτῆρες καὶ οἱ Βουλευταί.

—

Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ βόες οἵτινες *δηλοῦνται* πληρόνουν, ἐνῷ οἱ *δηλούμενοι* βουλευταὶ πληρόνονται.

—

Ὁ κ. Μάνδαλος ἐδηλώθη καὶ αὐτός.

Μαθὼν τοῦτο εἰς ἐκ τῶν ἐν τῷ σαλονίῳ τοῦ κ. Τρικούπη :

— Τότε, εἶπεν, mettez-le à la porte!

—

Ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς ὀρεγόμενος ὑπουργεῖον ἐκάθισεν ἀκριβῶς ἐν μέσῳ τῶν δύο πτερύγων, μεταξὺ Τρικούπη καὶ Κουμουνδούρου, ὡς νὰ ἔλεγεν ἀνοίγων καὶ πρὸς τοὺς δύο τὰς ἀγκάς του χεῖρας, ὡς ἄλλος Φαλσακαπᾶ:

— Date mi ministerio!

—

Ὁ κ. **Θωμᾶς Πασχίδης**, δημοσιογράφος, Σχολάρχης, περιηγητὴς, ἀνταποκριτὴς, καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς, ῥήτωρ, ἀντιπρόσωπος, πληρεξούσιος κτλ. κτλ. εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Εἴπατέ του ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λυκαβητοῦ εἰς μύρμηξ προσπαθεῖ νὰ ἀνασηκώσῃ ἓν λιθάριον διὰ νὰ λάβῃ ἐλευθερίαν κινήσεως, ἄλλως κινδυνεύει ν' ἀποθάνῃ ἐξ ἀσιτίας. Δὲν θὰ τρέξῃ ὁ ἴδιος νὰ ἀναβῇ τὸν Λυκαβητὸν, νὰ σηκώσῃ τὸ λιθάριον καὶ νὰ σώσῃ τὸν μύρμηγκα, ἀλλὰ θὰ γράψῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ συμβὰν, θὰ ἐκδώσῃ ἰδιαίτερον περὶ τούτου φυλλάδιον, θὰ ἐκφωνήσῃ ἕνα λόγον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ δι' ὅλων αὐτῶν θὰ ζητήσῃ νὰ ἐνθουσιάσῃ κἀνένα μουρλὸν ὅστις νὰ ἀναλάβῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ μύρμηγκος. Ἐκ τοῦ ὄνυχος αὐτοῦ καταλάβατε τὸν κ. Πασχίδην.

Ἡ τήβεννος τὴν ὁποίαν περιβάλλεται τώρα δὲν εἶναι οὔτε δημοσιογράφου, οὔτε Γαλλοδιδασκάλου, ἀλλὰ κα-

θὼς βλέπομεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπισκεπτήριον *κάρταν* του, *πληρεξουσίου τῶν Ἰωαννίνων*. Μὴ νομίσητε ὅτι ζητεῖ νὰ προσαρτήσῃ τὰ Ἰωάννινα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὁ κ. Πασχίδης, μολονότι ἐνθουσιασμὸς, εἶναι πολὺ πρακτικός· καὶ πρᾶγμα ὅπερ δὲν κατώρθωσε οὔτε ὁ Κουμουνδοῦρος, οὔτε ὁ Σίγμα Ξένος δὲν ἐπιχειρεῖ αὐτός· ὅ,τι ζητεῖ εἶναι νὰ ἀπαλλάξῃ μερικοὺς Ἠπειρώτας φυλακισμένους ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ λόγους πολιτικούς. Πρὸς τοῦτο περιῆλθεν ὅλας τὰς πρεσβείας τοῦ Πέραν καὶ ἔρχεται τώρα καὶ ἐδῶ, ὅ,τι δὲν κατώρθωσε παρὰ τοῦ κ. Σκίτ πασσᾶ νὰ τὸ κατορθώσῃ παρὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου πασσᾶ.

Ἔπρεπε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ γράψωσιν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες, καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ εἴμεθα ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἠρνοῦντο εἰς τὸν κ. Πασχίδην τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμάς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Christmas Eve.

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 243)

Διηυθυνόμεθα βραδέως καὶ πομπωδῶς, ὡς ἑλληνικὴ λιτανεία, πρὸς τὸ ἑστιατόριον ὅπερ ὡρίσθη ὡς πεδίον δημιουργίας τοῦ Pudding. Ἕκαστος ἐνησχολεῖτο κατὰ τὴν πορείαν πάλλων τὸ πολύτιμον ἀντικείμενον ὅπερ κατεῖχεν, ἐκτὸς τῆς *πουδίγκας*, ὅστις ἐσφενδόνιζε πρὸς τ' ἄνω κ' ἐδέχετο ἐπιδεξιώτατα εἰς τὴν εὐρεῖαν παλάμην του τὸ κύππελόν του, καὶ τοῦ Λοχαγοῦ, ὅστις ἠρκεῖτο πάλλων τὴν κεφαλήν του, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ αὐτοσχέδιον κράνος του.

Ἐγὼ εἶχον ἐκτυλίξει τὸν χονδροειδῆ χάρτην, ὅστις περιέκλειε τὴν σταρίδα, καὶ μὲ ὕφος ἐμβριθοῦς ἐμπειρογνώμονος ἐβυθιζόμην καθ' ὁδὸν εἰς βαθείας σταριδολογικὰς μελέτας.

— Βοστίτζα, ἐψιθύριζον. Βεβαίως ἠμικιβώτια· ὀλίγον μαλακὸν τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν πειράζει· ἡ κατανάλωσις θὰ ἐπέλθῃ ταχέως.

— Τί μουρμουρίζεις σὺ αὐτοῦ; μ' ἐρωτᾷ ἡ παροδεύουσα Δεσποινίς.

— Τίποτε· μία μικρὰ ἐκτίμησις, ἀπεκρίθην.

Καὶ προσέθεσα ταπεινότερον, σκώπτων ἐμαυτόν:

— Σχολαστικότης σχολαστικοτήτων, τὰ πάντα σχολαστικότης.

* *

Εἰσερρεύσαμεν ἐν τῷ ἑστιατορίῳ, καὶ ἐκεῖ ἐν μέσῳ μεγίστου θορύβου, ἔκαστος ἔρριψεν πᾶν ὅ,τι κατεῖχε ἐπὶ τῆς εὐρείας τραπέζης. Ἡ λεκάνη ἀπεγαιρέτισε τὴν ἀρειμάνιον κεφαλὴν τοῦ λοχαγοῦ, καὶ ἐτέθη εἰς τὸ μέσον περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα. Ἅπαντες ἐλάβομεν μεγαλοπρεπῶς τὰς θέσεις μας, ἐν ᾧ ἡ οἰκοδέσποινα δίκην Στρατάρχου ἐπιθεωροῦντος τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἔρριψε γενικὸν βλέμμα ἐπὶ τῶν διεσπαρμένων ἐκείνων οὐσιῶν, ἃς ἔμελλε νὰ συμμίξῃ, ἵνα ἀποτελεσθῇ τὸ μέγα προσδοκώμενον θαῦμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης, καὶ εἶτα ἐπετέθη κατὰ τῶν ὠῶν, ἅτινα ἤρχισε νὰ διαῤῥηγνύῃ, ἐπευφημούντων τῶν παρακαθημένων εἰς ἑκάστην θραῦσιν. Ἐπὶ μακρὸν μᾶς ἀπασχόλησε ὁ μονότονος φλοῖσβος τῶν *δερομένων* (beaten) ὠῶν· μετ' ὀλίγον τὸ περιεχόμενον τούτων ἔλαβε γοητευτικὴν, ἀῤῥώδη ὄψιν, παρεμφερῆ πρὸς τοὺς ἀβροφυεῖς βραχίονας τῆς Δεσποινίδος, ἥτις διεδέχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀπαυδήσασαν μητέρα της. Ἀηξάσης τῆς προπαρασκευῆς ταύτης, τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα ἤρχισαν ν' ἀναμιγνύωνται ἀλληλοδιαδόχως μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ γενικῆς σιγῆς· τὸ ἄλευρον, τὰ ψιχία τοῦ ἄρτου, τὸ λίπος, οἱ σακχαρώδεις φλοιοί, τὰ διάφορα ἀρωματικὰ, ὅλα ἤδη εἶχον χυθῇ ἐντὸς τῆς παμμεγέθους λεκάνης, καὶ συνδυασθῇ ἐν αὐτῇ. Τέλος ἐῤῥίφθη ἐν τῇ ἀκατεργάστῳ ἐκείνῃ μάζᾳ, καὶ τὸ ἰδιαίτερον φορτίον μου, ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, ἣν ἐπηκολούθησαν δρᾶκές τινες Βαλενσίας, καὶ μετ' ὀλίγον ἄφθονοι σπονδαὶ *Μράκτυ* χυνομένου ἐπὶ τοῦ ἀρλεκινικοῦ ἐκείνου συνόλου, ἐπεσῤῥάγισαν τὴν ταξινόμησιν. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἡ σκηνὴ εἶχε λάβει πάνδημον χαρακτῆρα. Ἡ Δέσποινα ἔῤῥιπτε πάντοτε σπουδαῖον καὶ ἐμβριθὲς βλέμμα ἐπόπτου ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης δημιουργίας· αἱ δεσποινίδες διεδέχοντο ἀλλήλας εἰς τὸ ἔργον, καὶ ὅταν ἑκάστη αὐτῶν ἐτίθετο εἰς προσωρινὴν ἀπομαχίαν, ἐλάμβανε πλησίον θέσιν βαθέος θαυμασμοῦ, καὶ μὲ διεσταλμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς παρετήρει τὰς κινήσεις τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Πάντες οἱ λοιποὶ ἐσχηματίζομεν βαβελικώτατον σύμπλεγμα. Εἷς Ῥῶσσος, μὲ ξανθὴν μεγάλην γενειάδα, καὶ μὲ δεξιὸν ὀφθαλμὸν, αἰωνίως ὠπλισμένον διὰ μονόπτρου, εἶχε κατορθώσει νὰ παρακαθῇ πλησίον τῆς περιφήμου λεκάνης, ἐφ' ἧς ἔῤῥιπτε ἐμβριθέστατα ἁπλανῆ βλέμματα. Ἐνίοτε ὑψιστάμενος ἀκαταμαχήτους ἐκρήξεις ἐκπλήξεως, ἄφινεν ἀκκριαίας ὠρυγὰς, καὶ ἔκυπτε τόσον ἀφωσιωμένος ἐπὶ τῆς βαθμηδὸν τελειοποιουμένης μάζης, ὥστε μακρόθεν διεκρίνοντο ἐπ' αὐτῆς οἱ λεπτοὶ αὔλακες οὓς ἐνετύπου ἡ ἐνθουσιῶσα γενειάς του. Εἷς Νότιος Ἀμερικανὸς, ἄξιον τέκνον τοῦ ἀτυχοῦς Μοντεζούμα, καὶ πλήρης νηπιακῶν κλίσεων, ὑπεξῆρει μυστηριωδῶς τοὺς παρ' αὐτὸν ἐναπολειφθέντας σακχαρώδεις φλοιοὺς, ἀφ' οὗ πρὶν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἔῤῥιπτε παντοχοῦ ἐρευνητικὸν βλέμμα, ὅπως βεβαιωθῇ ὅτι οὐδεὶς προσεῖχεν εἰς αὐτόν. Εἷς Γάλλος ἰατρὸς, ἐμελέτα ἐπὶ τῆς παρασκευῆς, καὶ εἰς ἑκάστην ἀναμιξιν νέου ἀντικειμένου, προέβαλλε τὴν μορφὴν δίκην προβοσκίδος, μοὶ ἔδιδε τρομερὸν πλῆγμα διὰ τοῦ ὀξέος ἀγκῶνός του, καὶ προτείνων τὸν δάκτυλον ἀνέκραξε: Tiens· voilà! qu' est que c' est que ça! Εἷς ἰταλὸς ἐνησχολεῖτο γράφων ἐν τῷ σημειωταρίῳ του τὰ διάφορα ἀντικείμενα, καὶ τὰς δικῤῥόους δόσεις, δι' ὧν κατεσκευάζετο ἡ *Πουδίγκα*. Ὁ λοχαγὸς ἔπαιζε μετὰ τοῦ θυγατρίου του, καὶ ὁ Barrister, ὁ ἐξάδελφός του, ἀπήγγελλεν αὐτοσχέδιον ἔμμετρον ὕμνον ἐπὶ τοῦ κατεργαζομένου πλακοῦντος. Ἐγὼ, ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, παρὰ τῇ ποικίλῃ ἐκείνῃ οἰκογενείᾳ, ὁσάκις ὁ ἀγκὼν τοῦ Γάλλου ἔκαμνεν ἀνακωχὴν, ἔῤῥιπτον ἐρευνητικὰ βλέμματα ἐκ περιτροπῆς, ὁτὲ μὲν ἐπὶ τῆς λεκάνης, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τῶν προσώπων. Καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων τῶν σημείων ἔβλεπον τόσας παραδοξότητας, ὥστε ἐβυθιζόμην ἀπὸ τῆς θέας εἰς τὴν παρατήρησιν, ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν μελέτην, καὶ ἀπὸ τῆς μελέτης εἰς ἔκστασιν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἔκστασίς μου αὕτη προέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μετά τινα καιρὸν ἐστερήθην τῆς ἀντιλήψεως, καὶ δὲν ἔβλεπον εἰμὴ συγκεχυμένας εἰκόνας, καὶ δὲν ἤκουον ἢ ἀορίστους ἤχους. Ἐν τοιαύτῃ κατα-

στάσει διετέλουν, ὅτε αἰσθάνομαι αἰφνιδίως βίαιον πλῆγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου μου.

— Sacrènom . . . φωνάζω ὀργίλως, νομίζων ὅτι ἦτο πάλιν ὁ Γάλλος.

Ἀλλ' ἀντὶ ἐκείνου βλέπω μίαν τῶν οἰκοδεσποινίδων μου μειδιῶσαν.

— Βλασφημᾶς ἔ; μοὶ λέγει. Σήκω, τεμπέλη, νὰ γυρίσῃς! (To turn.)

— Τί νὰ γυρίσω; ἐρωτῶ πλήρης ἐκπλήξεως.

— Τὴν Πουδίγκαν ἀνόητε! ὅλοι τὴν ἐγύρισαν. Ἔπρεπε νὰ σὲ ἀφήσω ἐγὼ νὰ μὴ τὸ κάμῃς διὰ νὰ ἦσαι πάντοτε δυστυχής. Σοῦ ἤρεσκεν αὐτό;

Ἤρεσκε, δὲν ἤρεσκεν, ἠναγκάσθην νὰ ἐγερθῶ, νὰ πλησιάσω τὸ ἱερὸν μέρος, νὰ λάβω τὴν κοχλιάραν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δεσποίνης, δίκην Στρατηγοῦ παραλαμβάνοντας τὰς κλεῖς Φρουρίου, καὶ δι' αὐτῆς νὰ στρέψω τρὶς ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ, τὸν ἀποτρόπαιον ἐκεῖνον πολτὸν, ὅστις μοὶ ἀνεμίμνησκε τὸ ἀηδὲς συμπέρασμα τῆς Βακχικῆς παννυχίδος τῶν διδακτορικῶν ἐξετάσεών μου.

* *

Ἤδη ἄρχεται τὸ στάδιον τῶν Ἀγγλικῶν φαντασμαγοριῶν (Féeries). Ἀγνοῶ διατὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅλα τὰ ἔθνη ἔχουσι τὰς αὐτὰς προλήψεις. Εἶναι ἀράγε ἀποτέλεσμα τοῦ ἐνστίκτου αἱ μικραὶ ἐκεῖναι εὐλαβεῖς τυπικότητες, ὧν ἡ ἐντελὴς ὁμοιότης ἐκπλήσσει, ἢ εἶναι συνέπειαι τῆς καταγωγικῆς ἀναπλάσεως τῶν ἐθνῶν; Ὁ ἐθνικὸς ἐγωϊσμὸς μὲ ὠθεῖ ὅπως παραδεχθῶ τὸ τελευταῖον, καὶ πιστεύσω, ὅτι δι' ἁπλῆς μόνον καὶ γενικῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης καταδείκνυται ὅτι ἡ Ἑλλὰς μας μετέδωσε πάσας τὰς ἰδέας της καὶ πάσας τὰς ὀπτασίας της εἰς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους τὰς ἥρπασαν οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Κίμβροι. καὶ οἱ Βρεττανοὶ ἢ τὰς ἐδιδάχθησαν οἱ Γαλάται καὶ οἱ Ἴβηρες. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀγαπῶ τὴν φιλαυτίαν οὔτε καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνικότητος τὸν γενικὸν τύπον, ῥίπτω ὡς ὁ Σαίξπηρ (Συγγνώμην. Μόνον ἕως ἐδῶ ἡ παραβολὴ) ἐν: αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα! καὶ τὰς ἐπαναφέρω παρὰ τὴν Τράπεζαν, ἔνθα κεῖται ἡ περίδοξος πουδίγκα περιστραφεῖσα ἤδη ἀπὸ τόσας ἀβρὰς καὶ μὴ χεῖρας, καὶ παρ' αὐτὸ τρία συμβολικὰ ἀντικείμενα. Ἓν χρυσοῦν δακτύλιον, ἓν ἀργυροῦν ἐξάπεννον, καὶ ἓν ὀστέϊνον κομβίον. Τὴν μαγικὴν ταύτην τριάδα λαμβάνει ἡ Δέσποινα ἐν τῇ παλάμῃ της, καὶ τὰ ῥίπτει κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν τῆς τε πραγματικῆς καὶ τῆς συμβολικῆς ἀξίας, ἐπὶ τοῦ θαυμασίου πολτοῦ, ἐν ᾧ μία τῶν δεσποινίδων λαβοῦσα θέσιν ἐπίσημον ὑπασπιστοῦ παρὰ τὰ δεξιὰ τῆς μητρός της ἀποτείνει πρὸς τὸ κοινὸν τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

— Ring! — (Δακτυλίδι)· ὅστις τὸ εὕρῃ εἰς τὸ μεριδιόν του θὰ ὑπανδρευθῇ πρῶτος!

Ἐνταῦθα ὅλων τῶν δεσποινίδων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξήστραψαν. Τὸ μεγαλήτερον ὄνειρον μιᾶς νεάνιδος εἶναι βεβαίως ὁ Γάμος. Ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγνοῶ διατὶ τὸ ὄνειρον τοῦτο καθίσταται ζωηρότερον, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν πόθον, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα Δεσποινὶς, ἥτις νὰ μὴ νομίζῃ ὡς ὑπερτάτην εὐδαιμονίαν, τὸ νὰ γίνῃ Δέσποινα, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐπὶ τέλους μεθ' οἱουδήποτε. Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην αἱ ἀβραὶ οἰκοδεσποινίδες μου, αἵτινες ἀγαπῶσι, καὶ λατρεύουσι τυρλῶς τὰς προλήψεις, ὅταν εἶναι συμφέρουσαι, ἀνέτεινον θερμοτάτας καὶ θορυβώδεις δεήσεις, ὅπως εἰς τὸ ἰδιαίτερον τεμάχιόν των ἀνακαλύψωσι τὴν αἴγλην τοῦ λεπτοῦ ἐκείνου χρυσοῦ κρίκου. Καὶ δὲν ἦτο μικρὰ ἡ θυσία ἣν ἐτέλουν διὰ τῶν δεήσεών των τούτων, καθότι πρέπει νὰ ἦναι πεπροικισμένη μὲ μεγίστην δόσιν αὐταπαρνήσεως μία Ἀγγλὶς ὅπως εὐχηθῇ τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ τοῦ λεπτεπιλεπτοτάτου θρυμματίου τῆς πουτίγγας της, ἔστω καὶ πρὸς τὸ παχύτερον τεμάχιον χρυσοῦ 22 καρατίων.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἑξάπεννον ἠκολούθησε τὴν τύχην τοῦ δακτυλίου μιχθὲν ἐντὸς τοῦ πολτοῦ, καὶ ὁ περικαλλὴς κῆρυξ ἐξηκολούθησε στεντορείως:

— Sixpenne! Ὅστις τὸ εὕρῃ θὰ γίνῃ πλούσιος!

Ἤδη ἦτον ἡ σειρὰ τῶν Κυρίων, οἵτινες ὡς ἐκ συστάσεως ἀνέδοσαν παθητικώτατον στεναγμὸν πόθου, καὶ μανιωδεστάτην ὠρυγὴν ἀπληστίας. Ἀλλὰ τοὺς πάντας ὑπερκόντισεν ὁ Ἰταλός μας, ὅστις λαζαρονικώτατα, ἐκρότησε τὰς πυγμὰς ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀνέκραξε μετὰ λυσσωδεστάτης ἐκῤῥάσεως:

— Per Dio! Allora io lo voglio questo! (Τὸ θέλω!)

Πλὴν ἐν ᾧ τὸ τέκνον τῶν Ἀβρουζίων ἐπέρασε τὸν ληστρικὸν ἐξορκισμόν του, τὸ κήρυγμα τῆς δεσποινίδος ἠκούσθη ἐκ τρίτου:

— Button (κομβίον), ὅστις τὸ εὕρῃ δὲν θὰ ὑπανδρευθῇ ποτέ!

Σιγὴ γενικὴ ἠκολούθησε τὰς λέξεις ἐκείνας τῆς Βρεττανῆς Πυθίας. Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐκῤῥάσῃ ἐπιθυμίαν πρὸς κτῆσιν τοῦ καλογηρικοῦ ἐκείνου ἐμβλήματος. Αἱ μὲν νεάνιδες, καθότι δὲν ἦσαν τόσῳ ἀνόητοι ὅπως ποθήσωσι τὴν καταδίκην των. Οἱ δὲ νέοι διότι δὲν ἐπεθύμουν κατ' οὐδένα λόγον διὰ τῆς ἐκῤῥάσεως τοιαύτης ἐπιθυμίας νὰ ῥίψωσι τὸ χειρόκτιον καθ' ὅλου τοῦ θήλεος γένους τῆς οἰκίας μας. Μεγαλείτερον ῥάπισμα, ἀναιδεστέρα ὕβρις διὰ μίαν Ἀγγλίδα, δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὸ νὰ εἴπῃ τις εἰς αὐτὴν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μένῃ αἰωνίως ἄγαμος.

Τὴν σιγὴν ταύτην διέκοψεν ἀποτόμως τὸ κοράσιον τοῦ Λοχαγοῦ.

— Τὸ γνωρίζω ἐγὼ αὐτὸ τὸ κουμπί, εἶπε μετὰ τῆς παιδικῆς ἐκείνης ἐλευθερίας, ἥτις ὑπ' οὐδεμίαν τυραννίαν ὑπήχθη. Τὸ γνωρίζω! Τὸ εἶδα εἰς τὸν κορσὲ τῆς Φλώρας!

Ἀγνοῶν τὴν ἀνωτέρω Ἀγγλικὴν ἰδιοτροπίαν, ἐνόμισα ῥωμαντικὸν νὰ ἱδρύσω ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτων λέξεων τοῦ κορασίου ἓν σκηνικώτατον κομπλιμέντο. Ἀνεπήδησα λοιπὸν μεθ' ὁρμῆς ὡς ἥρως τοῦ Σερβάντου, καὶ μὲ τὰς αὐτὰς κινήσεις, καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἰταλοῦ, ἀνέκραξα:

— I wish it. (Τὸ ἐπιθυμῶ).

Φαντάσθητε, ὁποία ὑπῆρξε ἡ ταραχή μου, ὅταν ἀντὶ χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν, συνώδευσαν τὸ κομπλιμέντο μου τὰ ἀκόλουθα *ἁβρὰ* ἐπίθετα:

— Stupid!
— Foolish!
— Silly!
— Impertinent!

} Ἀνόητε! τρελλέ! παλαβὲ! ἀναιδῆ!

Ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ δεσποινίδες ἐμαίνοντο τοιουτοτρόπως κατ' ἐμοῦ διὰ τὸν ἐκῤῥασθέντα ἐμμέσως πόθον τῆς ἀγαμίας, ἐν ᾧ τὸ ἄῤῥεν μέρος τῆς συναναστροφῆς ἐγέλα χαιρεκάκως διὰ τὴν τρομερὰν θέσιν, ἣν μοὶ ἐδημιούργησεν ἡ ἀπειρία, καὶ ἐν ᾧ ἐγὼ κατελαμβανόμην ὑπὸ ἀκράτου ἐπιθυμίας τοῦ νὰ χωθῶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν ἵνα ἀποφύγω τὴν μανίαν τῶν μὲν καὶ τοὺς γέλωτας τῶν δὲ, ὁ ἀρειμάνιος λοχαγὸς ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας ὅπως μελετήσῃ

καὶ διαπράξῃ ἓν ἀνδραγάθημα. Ἐπλησίασεν ἀκροβατεῖ τὴν σκευοθήκην, διὰ τῶν ὑέλων τῆς ὁποίας εἰκονίζοντο προκλητικώτατα διάφοροι φιάλαι, ἔστρεψεν ἀθορύβως τὴν εὑρισκομένην ἐν τῇ ὀπῇ κλεῖδα, ἤνοιξε γαληνότατα, καὶ συνέλαβε δικαίῳ πολέμου μίαν ἐκ τῶν φιαλῶν ἐκείνων, περιέχουσαν Βουργούνδιον, καθ' οὗ τὰ χείλη του διωργάνωσαν ὁρμητικὴν ἐπίθεσιν.

Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐπεθύμει ν' ἀπολεσθῇ ἀνεκδίκητος, καὶ οἱ θρηνώδεις λαρυγγισμοὶ τῆς φιάλης ἐπρόδωσαν τὸν ἐκβακχευόμενον πολιορκητήν.

Τὸ ἔγκλημά μου ἐλησμονήθη ἐν ἀκαρεῖ, καὶ ἅπαντες ἐστράφημεν συμμαχικῶς κατὰ τοῦ νέου ἐγκληματίου.

— Λοχαγέ! ἀνακράζει ἐπιτακτικῶς ἡ δέσποινα.

— Λοχαγὲ Βίγκωρ! ἀναφωνοῦσιν αἱ δεσποινίδες.

— Ἀρθοῦρε! φωνάζει ὁ ἐξάδελφός του Barrister.

— Κύριε Βίγνορ! ἀναφωνοῦμεν ἅπαντες οἱ λοιποί.

— Ὁπῶ! κράζει τὸ θυγάτριον τρομάξαν ἐκ τῆς κωμικοτραγικο-βακχικῆς (Συγγνώμην, κόμη δὲ Κάστρο) διαθέσεως, ἣν ἔλαβεν ἡ μορφὴ τοῦ πατρός του.

Ἀλλ' ἦτον ἀργά! Καὶ ὅταν διεκόψαμεν διὰ τῆς βίας τὸν ἐπίσημον βακχικὸν ἀσπασμὸν τοῦ λοχαγοῦ πρὸς τὴν φιάλην, κυκλική τις μέλαινα ζώνη ἀνερχομένη δακτύλους τινὰς ἀπὸ τοῦ πυθμένος ταύτης, μᾶς ἐβεβαίωσε περὶ τῆς φρικαλέας προόδου τῆς ἐπιθέσεως.

Καὶ ἐν ᾧ ἅπαντες εὑρισκόμεθα εἰς τρομερὰν ἀπελπισίαν διὰ τὴν βραδεῖαν συνδρομήν μας, ὁ λοχαγὸς περιῆγε θριαμβικῶς τὸ κλονούμενον βῆμά του ἐντὸς τοῦ δωματίου, ὑψώνων ἐνθουσιωδῶς τὸν βραχίονα, καὶ ψάλλων στροφάς τινας τοῦ περιφήμου βρεταννικοῦ ἄσματος: Rule, Britannia, Rule the waves.» (Κυβέρνα, ὦ Βρεταννία, κυβέρνα τὰ κύματα).

(Ἕπεται συνέχεια)

Timeson.

ΚΡΕΑΣ ΥΓΙΕΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΓΟΡΑ τῇ μεγάλῃ εἰς τὸ Μέγα Κρεοπωλεῖον τῶν **Ἀδελφῶν Γυφτοπούλων** ἐκομίσθησαν ὑπὲρ τὰ τριακόσια, **παχύτατα, ὑγιέστατα, νοστιμώτατα ἀρνία ἐκ Στυλίδος καὶ Λαμίας.**

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινωτάτας ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν Σταύλων.)

Ἔκτακτος συλλογὴ μύρων εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρεψίων Ἀγγλίας (**Ἄτκινσων!**) καὶ Γαλλίας (**Pinaud et Violet!**) ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψῆκτραι, εἴδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(εβ'. 8)

Ο ΘΕΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ὁ ἐκ Παρισίων μετενεγκὼν ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΚΟΣΤΟΥΜΙΟΥ,
Ὁ ἐκ τῆς οἰκουμένης συναγαγὼν ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ ΦΑΤΣΑΣ,
Αὐτὸς, κυρίαι καὶ κύριοι, Ο ΜΕΓΑΣ ΜΑΣΚΑΡΟΠΟΙΟΣ

Ε. ΠΑΝΑΥΛΗΣ

μετεφύτευσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔχει ἕτοιμα εἰς τὴν διάθεσίν σας τὰ

ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ COSTUMES ΜΑΣΚΟΤΤ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς **ὁδοῦ Ἑρμοῦ** *κατάστημά του.*

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»